

Školski

list

Š
B
O
R
O
V
O
V
E

bor

Školska godina

2015./2016.

List izdaje Novinarska skupina OŠ Borovje
Zagreb, Davora Zbiljskog 7

Novinari: Karla Škrlec, Luka Tunjić, Vid Pešut
Ana Binenfeld, Lea Ivić, Karla Josić, 8.a
Jamilah Yassin, Emīna Iljazović, Ajna Džanić,
Ines Kljajić i Andro Ljubišić, 8.b
Dobrovit Budja, Nina Marković, Luka Josić i
Korina Majcan, 6.a .
Ruta Špirić, Karolina Bebić, Zara Crnalić,
Kjara Miholić i Bruno Tonković, 6.b
Matej Mlinarić, Josip Špirić, Paula Škrlec,
Fran Žižak i Matija Brčina, 5.a.

Stručna savjetnica i urednica: Silvana Forjan, prof
Grafička oblikovanje: Silvana Forjan

Sadržaj:	
Školska kronika	2
Sasvim osobno	11
Priča o našoj školi	12
Tema broja	21
Erasmu	29
Našo modelari	33
Gluma kao način život	35
Prvašići	37
Literarni&Likovni	39
Što se sluša i gleda	43
Najljepše i najteže	47

Školska kronika

Projektni dan

U petak 9. listopada 2015. u našoj školi se održao Projektni dan u sklopu projekta „The healthier – the happier“. U okviru projektnog dana je održano predavanje za učenike predmetne nastave o zdravom životu te posebice prehrani. Prvo nam je glumica Iva Hasperger, koja godinama živi i radi u Los Angelesu, govorila na koje načine se tamo održava zdravlje s naglaskom na pravilnoj prehrani i tjelesnoj aktivnosti. Nakon nje je nutricionistkinja Mašenka Katić prezentirala što je zdrava prehrana.

Tijekom njezine prezentacije aktivno uključeni učenici dobivali su male darove. Osim predavanja, u sklopu projekta su učitelji i učenici organizirali različite radionice s ciljem promoviranja zdravih životnih navika. Mali ekolozi iz 4.b i 4.c uredili su zimski vrt u središtu škole.

Likovnjaci su za to vrijeme ukrašavali ulaz u našu školu naslikavši i veliki logo kampanje „The healthier

– the happier“. Bio je to zabavan i poučan dan.

Paula Škrlec i Matej Mlinarić, 5.a

Književni susret sa Željkom Horvat-Vukeljom

U petak, 23. listopada, našu je knjižnicu posjetila književnica Željka Horvat-Vukelja. Prvašićima je pokazala svoju Ljubicu Torbić, torbu u kojoj stanuju junaci njezinih priča. Pripovijedala im je svoje priče, a djeca su glumila. Malo je i završila pa su joj prvašići pomogli glasno

pjevajući. Dobili smo i novu profesoricu iz glazbenog koja je nakratko zamijenila profesora Hojsaka.

Na kraju je književnica svima podijelila petice iz glazbenog. Naši „Mladi knjižničari“ prvašićima su podijelili Smibove koje su dobili na dar.

Ovim smo književnim susretom obilježili Međunarodni dan školskih knjižnica.

Susret je organizirala školska knjižničarka prof. Ana Domović.

Matej Mlinarić, 5.a

Međunarodni dan djeteta u našoj školi

U našoj školi smo 20. studeni - Međunarodni dan djeteta obilježili simboličnom akcijom u suradnji s Hrabrim telefonom – Dječjom kućom Borovje. Članovi Dječjeg odbora OŠ Borovje i Vršnjaci pomagači su tijekom odmora učenicima dijelili letke na temu zaštite dječjih prava, poruke i zadatke prijateljstva. Djeca su pozitivnim porukama, koje su pisala na panou, poručila da je važno imati pozitivne misli i stavove, poštivati i štiti njihova prava. Učenici petih i osmih razreda sudjelovali su na radionicama koje je naša škola organizirala u suradnji s Hrabrim telefonom

– Dječjom kućom Borovje i skupinom Forum teatra Savjetovališta Luka Ritz kroz projekt „Jačanje djece, roditelja i stručnjaka u lokalnoj zajednici za zaštitu djece“. Naši učenici su vrlo aktivno sudjelovali i otvorili mnoga pitanja s kojima se suočavaju u školi.

Ivana Šafran Tunjić

Večer matematike

U četvrtak, 3. prosinca, u našoj školi održana je još jedna „Večer matematike“. Učenici i njihovi roditelji su se sjajno zabavili rješavajući razne matematičke igre i zagonetke. Djelatnici škole potrudili su se da sve ispadne baš onako kako treba, a sve je kao i uvijek pratilo budno oko školskih novinara koji su sve pratili i fotografirali.

Matej Mlinarić, 5.a

Ne govori mržnje na internetu

Povodom Međunarodnog dana ljudskih prava, 16. prosinca, u našoj školi je održana radionica

za učenike sedmih i osmih razreda na temu „Ne govori mržnje na internetu“. To je inače međunarodna

kampanja, a naša ambasadorica je Iva Šulentić koja je bila i voditeljica radionice.

U sklopu radionice učenici su postavljali pitanja djelatnicima Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade RH, Ministarstva socijalne politike i mladih, Ravnateljstva policije te Hrabrog telefona. Osim što se razvila zanimljiva rasprava, učenici su dobili korisne informacije o tome kome se obratiti ako su osobno pogođeni i što društvo čini da se spriječi govor mržnje.

Ivana Šafran Tunjić

Prvašići u Caritasovoj Kući Ljubavi

Učenici 1.a i 1.b naše škole sudjelovali su u eTwining projektu „20 dana dobrote“. Jedna od aktivnosti bila je prikupljanje potrepština za štíćenike Caritasove Kuće Ljubavi u Borovju. Osim hrane, slatkiša i sredstava za higijenu učenici su priložili i svoje crteže na temu blagdana. Skupina od šest učenika s učiteljicama Željkom Zagorac i Anom Špegar posjetila je kuću 17. prosinca. Vrijeme s mališanima su proveli u igri i čitanju priča. Tako su i njima i sebi uljepšali nastupajuće blagdanske dane.

Željka Zagorac

Božićna priredba

U četvrtak, 18. prosinca održana je u holu naše škole već tradicionalna Božićna priredba. Na priredbi smo mogli vidjeti različite točke: recitacije, ples, pjevanje te nastup tamburaškog orkestra naše škole. Na ulazu u školu su članovi Školskog volonterskog kluba upriličili prodaju božićne pšenice koju su uzgojili te ukrasnih predmeta koje su izradili članovi Školske zadruge te Modelarsko-maketarske grupe naše škole. Ova priredba nas je na najbolji način uvela u praznično raspoloženje.

Luka Tunjić, 8.a

U četvrtak, 4. veljače, na prostoru ispred naše škole održan je „Plac pod maskama“. Ovaj zanimljivi događaj organiziran je u suradnji skupine studenata socijalnog rada, udruge Vestigium i naše škole. Na štandovima su se našli proizvodi nekoliko OPG-a

te umjetnine koje su izradili učenici naše škole pod vodstvom prof. Marije Barlek. Osim toga, posjetitelji su mogli razmijeniti stvari koje im više nisu potrebne, a i oslikati lice. Kako nema sajma bez hrane i pića, na jednom štandu su učenici prodavali krafne, kolače i čaj. Dobrom raspoloženju pridonijeli su i mali plesači koje je uvježbala prof. Violeta

Bakić. Građani Borovja su svojim dolaskom iskazali podršku ovom projektu pa je na našoj tržnici vladalo pravo sajamsko ozračje.

U utorak, 9. veljače našu školu su zaposjele maškare.

Maskirali su se svi - i učenici i učitelji.

Prvi i drugi razredi obilježili su dan veselom i bučnom fašničkom povorkom – prvi razredi oko škole, a drugi kroz naselje. Treći i četvrti razredi sudjelovali su u plesu pod maskama u dvorani, a najmaštovitije maske osvojile su nagrade i to za cijeli razred. Veselje se nastavilo na školskom dvorištu. Za učenike predmetne nastave organiziran je bal pod maskama uz nagrade za najbolje maske.

Željka Zagorac

Fašnik

Dan sigurnijeg interneta

9. veljače obilježen je *Dan sigurnijeg interneta #dajsvojdoprinos danas, za bolji internet sutra!* Svake veljače udruženje Insafe/INHOPE uz potporu Europske komisije organizira *Dan sigurnijeg interneta* kojemu je cilj promicanje sigurnije i odgovornije upotrebe online tehnologije i mobilnih uređaja, posebice među djecom i mladima. Svake godine na drugi dan drugog tjedna veljače tisuće ljudi diljem svijeta se udruže kako bi sudjelovali u događajima i aktivnostima kojima žele podići svijest o sigurnosnim problemima na internetu. U našoj školi u programu CSI-ja sudjelovali su učenici 1.a i 4.b razreda sa svojim učiteljicama Željkom Zagorac i Luanom Žegarac. To su razredni odjeli kojima je informatika izvannastavna aktivnost. U organizaciji Centra za sigurniji internet održan je online webinar za naše učenike na temu sigurnijeg interneta i podijeljeni su im promo materijali. Svim učenicima predmetne nastave omogućeno je sudjelovanje u nagradnom kvizu, a učiteljicama je omogućeno korištenje edukacijskog paketa s edu materijalima za učenike i roditelje.

Ivana Šafran Tunjić

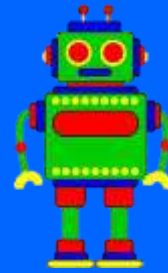

PINK SHIRT DAY

Ružičasta u svim nijansama je preplavila našu školu. Povod je obilježavanje *Dana ružičastih majica*. To je dan koji se obilježava svake posljednje srijede u veljači. Zamisao je nastala u jednoj školi u Kanadi gdje su vršnjaci na konstruktivan način riješili problem sustavnog zlostavljanja svog školskog kolege. U znak solidarnosti s njim svi su nosili ružičaste majice. Tako je ružičasta majica postala simbol borbe protiv vršnjačkog nasilja i njenim nošenjem pridonosimo borbi protiv ovog velikog problema.

Roboti u našoj školi

U suradnji s kompanijom Microsoft Hrvatska, udruga eSTUDENT je 3. ožujka u okviru projekta "Znanost za sve" organizirala radionicu LEGO Mindstorms u našoj osnovnoj školi. Cilj je popularizacija znanosti i robotike među djecom i poticanja interesa za cjelokupno STEM područje koje čine znanost, tehnologija, inženjerstvo i matematika (Science, Technology, Engineering, Mathematics). Na radionici LEGO Mindstorms učenici su imali priliku naučiti kako sastaviti funkcionalnog robota te savladati osnove računalnog programiranja. Naučili su kako putem jednostavnog programa mogu dati naredbu robotu da, primjerice, skrene ulijevo ili kako odrediti njegovu reakciju na očitavanje senzora. Uz igru s robotom, učenici su imali priliku primijeniti svoje znanje iz matematike kako bi uspješno riješili dobivene zadatke. LEGO Mindstorms radionice se nastavljaju i sutra za ostale zainteresirane četvrtaše i trećaše.

Branka Bojadžija-Štefok i Luana Žegarac

Filmaši iz 8.b

Učenici 8.b razreda pod mentorstvom razrednika Tihomira Hojsaka su snimili video „Drugi“ na temu Vjerujemo kako bi mnogi o toleranciji mogli učiti upravo od učenika naše škole, a osobito od 8.b razreda. Mnogobrojne različitosti u tom razredu nisu predmet spoticanja, nego temelj za izgradnju zajedništva.

Ivana Šafran Tunjić

Dobrodošlica na naš način

5. travnja dočekali smo goste iz Poljske, Rumunjske, Portugala, Turske i Italije. Posjetili su nas u sklopu projekta Erasmus+.

Naša škola im je prva postaja na putu po Hrvatskoj gdje će još posjetiti Smiljan, Zadar, Vrelo Gacke, Veliki tabor...

Pripremljena im je raznovrsna priredba čiji se prvi dio sastojao od glazbeno-scenskog programa u holu, a drugi dio od plesnih i gimnastičkih točaka u sportskoj dvorani.

Nazočne je pozdravila ravnateljica Branka Štefok-Bojadžija te voditeljica projekta, prof. Romana Šimunić Cvrtila. Nakon priredbe

gostima je priređen ručak u blagovaonici škole.

Poslijepodne je bilo predviđeno za upoznavanje našeg lijepog grada.

Sasvim osobno

mr. Branka Štefok-Bojadžija,
ravnateljica

Omiljeni način provođenja slobodnog vremena: Ima ih dosta, ali s prijestolja ne silaze ispijanje kavice u ugodnom društvu i večernji izlazak u nepoznato.

Najdraža knjiga: Nemam najdražu knjigu, odnosno svake godine imam neku novu.

Trenutno sam udubljena u skandinavske krimiče i trilere.

Omiljena vrsta glazbe: Glazbu, kao i film, biram prema raspoloženju, situaciji i društvu u kojem se nalazim. Evo, upravo sada, dok pišem, slušam Adele, a u pozadini iz dječje sobe čujem songove iz *Snježnog kraljevstva* (opet!).

Najdraži film: Ako je najdraži film onaj koji možemo gledati nebrojeno puta, onda su to „Sam u kući“, „Harry Potter“, „Gospodar prstenova“,

„Hobit“, „Hrabro srce“...

Najdraža ljudska osobina: Integritet, tolerancija, nesebičnost, odanost, iskrenost.

Najgora ljudska mana: Škrtost, lijenost, egoizam, neodgovornost, agresija.

Najdraža boja: Ružičasta, ljubičasta, plava i sve njihove nijanse.

Najdraže godišnje doba: Kad god je sunčano s temperaturom od 20°C do 25°C ili zima (kada pada snijeg), proljeće (kada procvatu voćke i zamiriši zemlja), ljeto (na plaži) i jesen (kada mi šuška lišće pod nogama, a drveće gori vatrometom boja).

Najdraže doba dana: Ljeti jutro, zimi večer.

Najdraži grad: Zagreb (jer mu se svaki puta s radošću vraćam).

Omiljeni sport: Volim sportove u kojima se nitko ni s kime ne tuče – skijanje, klizanje, atletiku, gimnastiku, plivanje.

Najdraži odjevni predmet: Haljina (kratka, duga, uska, široka, ljetna...) i štikle.

Najdraže jelo: Ima ih puno: palačinke, štrukle, bučnica, torta od sira (i sve ostale torte i kolači), bajadera, sir, gljive, jagode, bademi, lješnjaci...Nema tome kraja.

Najdraži aforizam: Često znam upotrijebiti mudre izreke naših starih, no već me neko vrijeme posebno motivira citat iz biografije S. Jobsa:

„Svijet pripada onima koji su dovoljno ljudi da misle kako ga mogu promijeniti.“

Najveći uspjeh: OBITELJ

Najveća neispunjena želja: Plaćeni wellness vikend u hotelu s jako puno zvjezdica, krstarenje svjetskim morima, dobitak na lutriji....

Želje za budućnost: Zdravlje, ljubav i....mir u svijetu.

Priča o našoj školi

Naša škola ove godine slavi svoj deseti rođendan.

Zato smo napravili ovaj mali spomenar.

Ovako je izgledalo mjesto
na kojem će biti izgrađena škola.

Gradnja je započela
20. listopada 2004. godine.

Dovršena je u kolovozu
2005. godine.

6. rujna iste godine je započela nastava
s ukupno 462 učenika.

Svečano otvaranje je bilo 11. travnja 2006.

Prvi Dan škole i prvi rođendan obilježili smo
8. prosinca 2006. godine.

Prva generacija učenika koji su upisali i završili osnovnu školu u Borovju

8.a

8.b

8.c

Naše ravnateljice

Elvira Sunara

(2005. – 2010.)

Mirjana Paponja-Jonjić

(2010. – 2015.)

Branka Štefok-Bojadžija

(2015.)

Našu školu su posjetili mnogi zanimljivi gosti:

meteorolog Zoran Vakula

TV novinar Zoran Šprajc

psihologinja
Ljubica Vranić-Uvodić

akademik Vladimir Paar

astronom Korado Korlević

Miro Gavran

Književnici koje smo ugostili:

Zvonimir Balog

Mladen Kušec

Sanja Pilić

Branka Primorac

Božidar Prosenjak

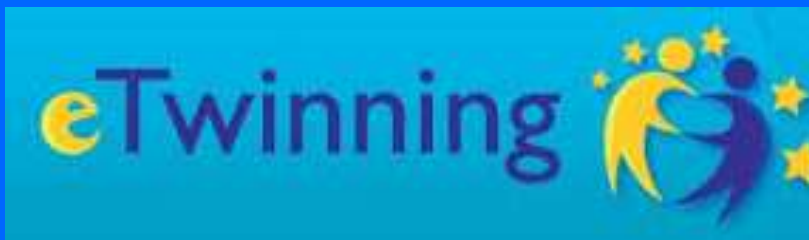
Željka Vukelja Horvat

Sanja Polak

Međunarodni projekti u kojima smo sudjelovali...

...i u kojem sudjelujemo

Voditeljice projekata

Željka Zagorac

Romana Šimunić-Cvrtila

Marko Kaštelan (20), najtrofejniji učenik u povijesti škole

Znanje je moć

Možeš li nam reći koje si uspjehe postigao na natjecanjima u osnovnoj školi?

S natjecanjima sam ozbiljno krenuo u 6. razredu te sam te iste godine bio i državni prvak iz geografije. Isto sam ponovio i godinu dana kasnije, a u 8. razredu sam dogurao do državnog natjecanja iz biologije gdje sam bio nešto manje uspješan nego u geografiji.

Jesu li ti uspjesi utjecali na tvoju budućnost?

Pa moglo bi se reći da jesu.

Na koji način?

Prije svega, pripremajući se za natjecanja, stekao sam radne navike što se pokazalo vrlo važnim kad sam krenuo u srednju školu gdje me povećana količina gradiva nije zatekla nespremno. Također, spremajući se za natjecanje iz biologije, zainteresirao sam se za biologiju čovjeka što je djelomično utjecalo na kasniji odabir fakulteta.

Koju si srednju školu izabrao?

Upisao sam V. gimnaziju, tj. Prirodoslovno-matematičku gimnaziju.

A studij?

Odlučio sam se za medicinu.

Zašto baš taj fakultet?

Više je faktora koji su bili važni za takav odabir. Jedan od važnijih je već spomenuto natjecanje iz biologije koje me zainteresiralo za to područje. Pored toga, i roditelji su mi liječnici pa sam već od malih nogu imao namjeru nastaviti njihovim stopama. U konačnici, prilikom odabira fakulteta, nisam se mogao zamisliti ni u čemu drugom osim u medicini tako da je odabir bio jednostavan.

Imaš li uopće slobodnog vremena uz brojne obaveze?

Uspijevam naći i nešto slobodnog vremena, uglavnom vikendima. Možda bih ga imao i više, ali organizacija vremena mi je jedna od slabijih strana zbog čega sam morao odustati od plivanja kojim sam se aktivno bavio do fakulteta.

Kako provodiš slobodno vrijeme?

Vikendom izađem s prijateljima u grad na piće, ništa posebno. Preko tjedna se volim opustiti uz pokoji kviz i glazbu Pink Floyda, Led Zeppelina... Još od djetinjstva fanatično pratim Formulu 1 pa se za to uvijek nađe vremena.

Stigneš li se ipak baviti nekim sportom?

Nažalost, ne onoliko koliko sam se njime bavio u osnovnoj školi. Sve se svodi na tjedan dana skijanja godišnje. Skijanje je jedan od rijetkih sportova za koji mogu reći da sam zaista dobar u njemu. Ipak, planiram se malo aktivirati i početi trčati nasipom.

Možeš li za kraj nešto poručiti našim čitateljima?

Za kraj bih citirao Francisa Bacona: „Scientia potestas est“ („Znanje je moć“). U današnjem svijetu znanje je uistinu oruđe s kojim je sve moguće.

Marko Pjaca(20), bivši učenik

Trebaš voljeti ono što radiš

Osim što je vrhunski sportaš, Marko je bio odličan i uzoran učenik naše škole.

Kakav je osjećaj vratiti se u svoju školu nakon toliko godina?

Što se izgleda tiče, nije se puno promijenilo. Zanimljivo mi je vidjeti klupe u kojima sam sjedio kao učenik.

Je li bilo teško uskladiti sportske obaveze i školu?

U osnovnoj školi nije, ali u srednjoj školi je postalo malo teže. U drugom srednje sam počeo baš profesionalno igrati pa mi je u IV. gimnaziji bilo dosta teško. Zbog toga sam prešao u sportsku gimnaziju. Tamo je bilo puno lakše jer je sve prilagođeno sportašima i njihovim obavezama.

Koliko često su tada bili treninzi?

Svaki dan po dva puta. U prvom razredu srednje škole sam bio u juniorima, a kada sam u drugom prešao u seniore, putovanja su bila češća i tu je nastao problem. Volim nogomet, ali srednja škola se mora završiti. Razmišljao sam i o fakultetu, ali ne stignem studirati zbog previše obaveza.

S koliko godina si počeo trenirati nogomet?

Počeo sam sa sedam godina u NK ZET i tu sam ostao pola godine. Nakon toga sam otišao u Dinamo i tamo igrao pet godina. Onda sam se vratio u ZET pa otišao u Lokomotivu i opet se vratio u Dinamo.

Kako podnosiš slavu?

Iskreno, nemam neki dojam da sam slavan. Ljudi me znaju zaustaviti na cesti i tražiti da se fotografiram s njima ili da im dam autogram. To mi zaista nije problem. Drago mi je da me ljudi prepoznaju i cijene ono što radim.

Je li to što si poznat utjecalo na tvoj privatni život?

Pa nije mi se puno toga promijenilo. Znae kako kažu: „Ne mijenjaš se ti, nego ljudi oko tebe.“ Jedino što, recimo, ne mogu ostati vani do kasno jer ljudi me mogu vidjeti i imati krivo mišljenje o meni.

Družiš li se s ljudima koje poznaješ od prije ili s ljudima koje si upoznao kad si postao poznat?

Pa i jedno i drugo. Ako se, recimo, slavi neka pobjeda, onda čitava ekipa izađe van, a inače se najviše družim s prijateljem iz osnovne škole.

Jesi li primijetio da se ljudi oko tebe ponašaju drugačije prema tebi otkako si postao poznat?

Nisam i nadam se da neću.

Koliko pratiš što o tebi govore mediji?

Nije da baš pratim što pišu, ali nemoguće je to izbjeći. Pogledam što piše na portalima, ali ne želim se previše obazirati na to.

Imaš li slobodnog vremena?

Nađe se, pogotovo kada nije sezona. Tada su samo treninzi i lakše je naći slobodno vrijeme.

Kako izgleda tvoj tipičan radni dan?

Budim se oko osam jer prvi trening mi počinje u deset, a moramo u svlačionici biti sat vremena prije. Nakon treninga imamo ručak na stadionu. Poslije ručka je odmor, a nakon njega drugi trening. Poslije treninga smo slobodni.

Trebaš li paziti što jedeš?

Na početku priprema mjerimo težinu i masnoću i to radimo svakih mjesec-dva. Nije da jako pazim što jedem, ali znam što i kada smijem jesti.

Kakav je osjećaj bio igrati u Ligi prvaka?

Čim dođeš u Dinamo, Liga prvaka ti je cilj. Osjećaj je nevjerojatan, osjećaš ponos, ali i odgovornost. Kada smo pobijedili Arsenal, što mislim da nitko nije očekivao, osjećaj je bio prekrasan.

Jesi li si postavio neke ciljeve i jesi li neke od njih već ostvario?

Pa, jesam. Prvo; htio sam igrati u Dinamu i to mi se ostvarilo. Drugo; htio sam igrati za reprezentaciju što mi se isto ostvarilo. Za dalje nemam neke konkretne ciljeve, ali bih volio osvojiti Ligu prvaka i nešto s hrvatskom reprezentacijom.

Jedan si od najboljih igrača u Dinamu i uvelike pridonosiš hrvatskom nogometu. Kako komentiraš to što te uspoređuju s Olićem ?

Olić je legenda hrvatskog nogometa i jako mi je drago kad me s njim usporede. No, ja se ne uspoređujem s njim jer je on dugo igrao u hrvatskoj reprezentaciji. Ipak se nadam da ću u budućnosti postići isti uspjeh.

Imaš li uzor u nogometu?

Ronaldinho. On je uživao u nogometu i smijao se dok ga je igrao. Volim njegov stil igre.

Kako se nosiš s porazom?

Kad izgubimo važnu utakmicu, budem razočaran i volim se osamiti dok se ne smirim. Koliko dugo, ovisi o tome koliko je težak poraz i koliko sam razočaran. No i to prođe.

Postoji li klub u kojem bi htio igrati?

Postoji, ali ne bih rekao o kojem klubu je riječ jer stvari obično ispadnu drugačije .

Koji protivnički igrač te je najviše impresionirao?

David Alaba iz Bayerna.

Jesi li ikad pomišljao da nećeš uspjeti?

Ne. Ne razmišljam na taj način. Nikad nisam zapravo mislio da ću biti jako uspješan, ali uvijek sam imao samopouzdanja.

Da nisi nogometaš, što bi bio?

Košarkaš;) Ne mogu zamisliti život bez sporta.

Puno naših učenika trenira nogomet. Želiš li im nešto poručiti?

Trebaju voljeti ono što rade jer inače nema svrhe. Ja sam uvijek volio trenirati i nogomet me činio sretnim.

Matej Mlinarić i Josip Špirić, 5.a,

Dobrovit Budja, 6.a, Luka Tunjić i Vid Pešut, 8.a, Jamilah Yassin i Emina Iljazović, 8.b.

Tema broja:

Prijateljstvo između suprotnih spolova

Sedmaši i osmaše smo pitali što misle o muško-ženskim prijateljstvima.

Muško i žensko mogu biti prijatelji, ali ne i najbolji prijatelji.
Ivan Ereiz, 8.a

Mislim da to ovisi o dobi jer kako se odrasta, tako se mijenja odnos prema suprotnom spolu.

Rene Jambrešić, 8.a

Bilo bi moguće kad ne bi bilo zaljublivanja.
Roko Škugor, 8.a

U muško-ženskim prijateljstvima je gotovo uvijek jedna strana

zaljubljena u onu drugu. Ponekad se dogodi i da je ljubav obostrana.

Luka Tunjić, 8.a

Mislim da su moguća, ali rijetko se događa da jedna strana ne osjeća nešto više.
Tina Horvatinović, 8.a

Mislim da su moguća, ali ja osobno više volim slušati savjete istog spola.

Nicol Knežević, 8.b

Mislim da možemo biti sa svima prijatelji, bez obzira na spol.
Daniel Brkić, 8.b

Mislim da je moguće jer sam vidio puno primjera.

Lovro Gaćina, 8.b

Mislim da takva prijateljstva nisu moguća jer će se u jednom trenutku jedan od prijatelja zaljubiti. Dečki privlače cure, cure privlače dečke i to je jednostavno tako. A ako se i ne javi ljubav, okruženje bi svojim zadirkivanjem i skepsom moglo uništiti taj odnos.

Emina Iljazović, 8.b

Mislim da nisu moguća jer se uvijek s jedne strane počinju javljati ljubavni osjećaji. To je u prirodi čovjeka i zato ta prijateljstva nisu uspješna.

Jamilah Yassin, 8.b

Takva prijateljstva su moguća. Jedini je problem kad se netko od prijatelja zaljubi.

Matko Biliškov, 7.a

Mislim da muško-ženska prijateljstva mogu biti vrlo zanimljiva jer cure i dečki različito razmišljaju. Ako se jedna strana zaljubi, potrebno je razgovarati i zajednički riješiti problem.

Domenika Potnik, 7.a

Moguća su jer često imamo iste teme i interese.

Luce Škiljo, 7.a

Mislim da je to potpuno normalna stvar. Kao cura ponekad želim čuti i savjet s muške strane i za to je najbolje pitati muškog prijatelja.

Lucija Karačić, 7.a

Mislim da je takvo prijateljstvo moguće. Iako se može dogoditi da se jedna strana zaljubi, a druga ne.

Laura Radeljić, 7.b

Mislim da su muško-ženska prijateljstva moguća, ali rijetka.

Baraa Yassin, 7.b

Muško-ženski odnosi su dosta komplicirani. Takvo prijateljstvo može prerasti i u nešto više, što ne znači da trebaju prestati biti prijatelji.

Marko Peša, 7.b

Mislim da su moguća, ali ako se dečko i cura puno druže, ljudi misle da su više od prijatelja.

Nina Galić, 7.b

Mislim da su moguća ako prijatelji nisu međusobno zaljubljeni.

Fran Radek, 7.b

Mislim da su moguća jer ako su stvarno dobri prijatelji mogu riješiti i situaciju u kojoj se netko od njih zaljubi u onog drugog.

Ana Grubišić, 7.b

Mislim da prijateljstvo ne smije biti ograničeno na isti spol.

Dominik Blažević, 7.b

Mislim da dečki i cure mogu biti odlični prijatelji. Govorim iz vlastitog iskustva jer su mi tri od najboljih pet prijatelja cure.

Dario Antunović, 7.b

(SAMO) PRIJATELJI

EMA I MATIJA SU
NAJBOLJI PRIJATELJI JOŠ
OD VRTIĆA.

MATIJA! U POSLJEDNJE
VRIJEME NIŠTA NE
PAZIŠ!

DOBAR SI FREND S
EMOM...
ŠTA MISLIŠ, JEL IMAM
ŠANSE KOD NJE?

SUTRADAN...

PA, NE ZNAM BAŠ...REKLA MI
JE DA IMA NEKOG DEČKA
KOJEG JE UPOZNALA NA
FEJSU.

VIDIM DA SI DOBAR S BORNOM. ŠTA MISLIŠ, IMAM LI ŠANSE KOD NJEGA?

PA NE ZNAM...BORNA IMA CURU..

OPET TA DOSADNA KIŠA...

MA MORAM OSTAT NA DOPUNSKOJ ZBOG ONOG KECA IZ MATEMATIKE.

IDEMO DOMA?

JA IMAM DOVOLJNO VELIK KIŠOBRAN.

OVAJ...ČUO SAM
DA IMAŠ
DEČKA...

MOLIM???
MA TKO TI JE TO
REKAO?

PA, OVAJ...MATIJA.

ZAŠTO BI TO
MATIJA REKAO?

ZNAČI, NEMAŠ
DEČKA?

NE.

PA ŠTO KAŽEŠ DA
ODEMO U KINO U
SUBOTU?

A TVOJA CURA
NEĆE IMATI
NIŠTA PROTIV?

KOJA CURA? OD
KOG SI TO ČULA?

OD MATIJE.

ZAŠTO SI LAGAO BORNİ DA
IMAM DEČKA? I ZAŠTO SI
MI REKAO DA ON IMA CURU?

SUTRADAN...

NE KUŽİM...MOJ NAJBOLJI
FRIEND DA OVAKO LAŽE...
HOĆEŠ MI OBJASNITI?

OK. NI NE
MORAŠ.

PROFESORE, MOŽETE LI
ME PREMJEŠTITI?

MOŽEMO LI
RAZGOVARATI, MOLIM
TE...

OK.

PA, ZNAŠ VEĆ NEKO VRIJEME
TE NE GLEDAM KAO
FRIENDICU...MISLIM DA SAM
SE...OVAJ....

ZALJUBIO?

PA...DA.

PRIMIJETILA SAM DA SI NEKAKO ČUDAN U ZADNJE VRIJEME...

ZNAM DA SAM POGRIJEŠIO I JAKO MI JE ŽAO...ALI TREBAM TVOJE PRIJATELJSTVO...

NE ZNAM... TEŠKO JE BITI PRIJATELJ S NEKIM KOME NE VJERUJEŠ...TREBA MI VREMENA...

ŽAO MI JE...SVE VEĆ ZNAŠ. NE ZNAM ŠTA MI JE BILO...

NIJE TI NEKA FORA, ALI OK...KUŽIM JA TO...

NAKON NEKOG VREMENA

MATIJA, U NAŠEM PARKIĆU SAM. LJULJAČKA DO MENE JE PRAZNA PA DOĐI.

KRAJ

Muško-ženska prijateljstva?

Na prvi se pogled pitanje muško-ženskih prijateljstava čini trivijalnim. Prijateljstvo ne diskriminira po spolu. Ono što nas privuče da s nekom osobom ostvarimo prijateljski odnos su osobine koje dijelimo s njom, interesi, stavovi i razmišljanja. A ne pitanje pripadnosti određenom spolu.

Djeca u predškolskoj dobi često imaju privremena prijateljstva, situacijska i nevezana sa spolom. Prijatelje biraju po kriteriju tko je prema njemu dobar i s kime se ugodno igrati. Polaskom u školu, prijateljstva postaju sve značajnija u životu djeteta. Školska se djeca najčešće druže s prijateljima istog spola. U višim razredima osnovne škole i kasnije u životu prijateljem postaje ona osoba s kojom dijelimo svoje misli i osjećaje.

Prijatelji međusobno očekuju razumijevanje, prihvaćanje i povjeravaju si tajne. U ovom razdoblju nastaju prijateljstva koja često vrijede cijeli život. Djeca se više počinju družiti u skupinama u kojima se osjećaju sigurno. Skupine se formiraju prema načinu odijevanja, glazbi te ponašanju, a rijetko su spolno isključive.

Charles Caleb Colton je čuven po svojoj izjavi da se prijateljstvo često pretvori u ljubav, a ljubav u prijateljstvo nikad. U muško-ženskim odnosima uvijek postoji mogućnost da veza iz prijateljstva preraste u ljubav. Štoviše, znanstvenici su psihološkim eksperimentom dokazali kako pravog prijateljstva između muškarca i žene nema. Žene su sklone umanjivati privlačnost koju prema njima osjećaju njihovi muški prijatelji, a muškarci su pak preuveličavali i pogrešno interpretirali zanimanje svojih ženskih prijateljica.

Temi muško-ženskih prijateljstava ne treba pristupati kategorički i isključivo. Kako će one funkcionirati u stvarnim okolnostima ovisi o mnogim čimbenicima, ne samo o spolu. A kao i u ostalim životnim situacijama, ako postoji volja, naći će se način.

Školska pedagoginja Ivana Šafran Tunjić

Erasmus + projekt "The healthier - The happier"

Erasmus projekt se nastavio i ove školske godine 2015/2016 u kojoj smo bili sudionici mnogih projektnih aktivnosti koje su dodatno naglasile važnost vođenja zdravog života kod mladih.

Važno je naglasiti da je jedan od glavnih motiva projekta podizanje svijesti kod djece o važnosti izbora zdravih namirnica, održavanja osobne

higijene i bavljenja sportom, a sve u svrhu motiviranja učenika na provođenje aktivnog života kako bi se suzbila pretilost i nezdrave životne navike te prevenirale bolesti.

Provodili smo mnogo aktivnosti kao što su istraživanje GMO/organske hrane te njihovih prednosti i nedostataka.

Sadili smo začinsko bilje u naš organski vrt i lukovice tulipana u zimski vrt, te željno očekujemo nadolazeće promjene u proljeće.

Organizirali smo natjecanje u malim razredima vezano za školsku higijenu gdje su učenici vodili brigu o svojim razredima, pogotovo o urednosti klupa, stolaca i ploče.

Predstavili smo zdrave recepte koji predstavljaju Hrvatsku i njezine regije. Tu su se našli: pašteta od domaćih maslina, odrezak tune, kruh prošenica,

sardine s blitvom i krumpirom i žganci s kiselim zeljem.

Napravili smo brošure o zdravim životnim navikama mladih koje uključuju važnost spavanja, zdrave prehrane, bavljenja sportom i zdravog obiteljskog i društvenog okruženja.

Naše zadnje aktivnosti su bile natjecanje "Zdrava hrana-zdravi učenici" i vrednovanje projekta.

Nadamo se da smo ovim aktivnostima obogatili rad škole, usavršili našu nastavu i motivirali naše učenike da dalje slijede cjeloživotno učenje i usavršavanje.

Putovali smo u Poljsku

Poljsku sam posjetila sa svojim kolegicama Silvanom Pešut Vitasović i Željkom Zagorac u svibnju prošle godine. Posjetile smo Varšavu, osnovnu školu u Brudzowicama blizu Katowica, Krakow i Auschwitz.

Tako smo imale priliku osjetiti tračak poljske kulture i usporediti hrvatski i poljski školski sustav.

Razgledale smo centar Varšave gdje nas je vrlo ugodno iznenadila *Palača kulture i znanosti* u prepoznatljivom staljinovskom stilu koja je izgrađena u razdoblju između 1952. – 1955. godine. Impozantno je visoka (234 m) te glasi za najveću građevinu u gradu. Varšavu je sa svojih

1,6 milijuna stanovnika najveći poljski grad, a zovu je još i zelenim gradom zbog brojnih parkova. Varšava je i najveći sveučilišni centar u zemlji od 36,5 milijuna stanovnika.

Nakon Varšave krenule smo avionom za Katowice gdje smo dočekanе od naših domaćina Poljaka. Uputili smo se u malo mjesto Brudzowice gdje smo posjetili osnovnu školu i vrtić te uživali u priredbi posvećenoj projektnoj grupi .

Roditelji učenika zajedno s učiteljima su nam organizirali piknik gdje smo isprobali njihovo nacionalno jelo boršč (gulaš od krumpira, cikle i mesa) .

U sklopu projektnog programa koji uključuje i upoznavanje kulturne baštine Poljske, posjetili smo glavni grad regije Siewierz, njihovog gradonačelnika, zatim Oświęcim – Auschwitz koncentracijski logor, predivan Krakow i Wieliczka, svjetski poznati rudnik soli. Kako bi propagirali tjelovježbu,

imali smo organizirano nordijsko hodanje između dvoraca Mirów i Bobolice.

Poljska je velika zemlja, mi smo vidjele samo mali dio, ali nadam se da smo Vas barem malo zainteresirale da ju posjetite.

Romana Šimunić-Cvrtila, prof.

Portugal iz dva kuta

Moje putovanje u Portugal

U sklopu projekta Erasmus + "The healthier -the happier" sedamnaestero učenika i učitelja naše škole posjetilo je Portugal. Tko još ima ovakvu priliku putovati i širiti svoje vidike u svakom smislu - kulturnom, jezičnom i društvenom?

Da se vratim našem zanimljivom putovanju. Neki od nas bili su smješteni u portugalskim obiteljima učenika koji također sudjeluju u projektu. Ja sam bila smještena kod jedne učenice s kojom sam se brzo sprijateljila.

Tijekom našeg boravka u Lisabonu posjetili smo dosta znamenitosti i spomenika poput samostana i crkve Jeronimos koji je uređen u renesansnom gotičkom stilu, spomenika posvećenom svim portugalskim važnim pomorcima kao Henriku Pomorcu, Vasco da Gama i Kristoforu Kolumbu te Torre de Belem. Vozili smo se trajektom preko rijeke Tejo i vidjeli ogromni spomenik Christa Reia (repliku onog iz Ria de Janeira). Vozili smo se i mostom koji je replika mosta Golden Gate u San

Franciscu. Stari dio grada koji je predivan i izgledom potpuna suprotnost Almadi gdje smo mi bili smješteni i gdje se nalazila portugalska škola. Zadnji dan posjetili smo najveći akvarij u Europi koji je napravljen u Lisabonu. Sve mi se ovo jako sviđalo, ali mi je ipak najbolji i najdraži dio puta bio kad smo surfali u Atlantskom oceanu. Plaža na kojoj smo to probali je sama po sebi bila prekrasna, duga i pješčana. Tamo su nas dočekali učitelji surfanja pa smo krenuli u ledenu vodu obučeni u ronilačka odijela. Nisam niti sanjala da ću probati nešto tako, a još manje u listopadu. Tamo smo vidjeli i velike meduze koje su se nasukale na obalu. Tako velike meduze nisam nikad vidjela.

Nakon šest dana provedenih u Portugalu, oprostili smo se s našim portugalskim prijateljima i krenuli avionom natrag za Zagreb. Sada s nestrpljenjem iščekujemo travanj kad će portugalski prijatelji nas posjetiti u Hrvatskoj kako bi mi njima pokazali naš zavičaj.

Anabel Dautović, 7.a

Čarolija Portugala

Putovanje u Portugal mi je bilo jedno od najljepših putovanja u životu. Zemlja je prekrasna, ali dojam ne bi bio potpun da nije bilo predivnih ljudi koji su nas primili. Putovanje je trajalo cijeli dan pa sam po dolasku u Lisabon već bila prilično umorna, no i dalje uzbuđena. Obitelj-domaćin me vrlo ljubazno dočekala. Porazgovarali smo, sprijateljili se te išli spavati. Prije spavanja, pogledala sam kroz prozor. U daljini sam vidjela osvijetljeni spomenik Cristo Rei. Taj pogled me osvojio.

Kad sam se probudila, uzbuđenje se vratilo. Iako su se u Hrvatskoj noći produživale, u Portugalu me jutrom budilo sunce. Sljedećih dana vidjeli smo i doživjeli mnogo stvari, ali ja ću opisati one koje mi prve padnu na pamet kad se sjetim Portugala. Sjetim se sporazumijevanja koje je uz smijeh zasigurno obilježilo cijelo putovanje. Pritom smo upotrebljavali svaki jezik koji smo znali. Kako se obitelj koja me primila u Portugal doselila iz Moldavije, čak je i hrvatski bio u uporabi. O završnoj dodjeli diploma neću reći ništa više, nego da dati Portugalcima da čitaju hrvatska imena nije baš najbolja ideja te da se od tad odazivam i na Shrek. Kad se sjetim puta, sjetim se i svih prijatelja kojese tamo stekla.

Svi su bili stvarno zabavni i opušteni. Počevši od domaćinove kćeri Erice koja ima osam godina i kojoj smo pomagali u učenju za test iz engleskog te njezine sestrice, četverogodišnje Lavinie. Ona se od mene prvih dana samo skrivala, ali zato smo sad najbolje prijateljice :P

S najstarijom sestrom Simionelom sam se vrlo dobro slagala i ostala s njom u kontaktu. Jedna od ljepših uspomena su mi bile večere s obitelji koje su uvijek bile popraćene smijehom, razgovorom i anegdotama.

Upravo to iskustvo odsjedanja kod obitelji je ovaj put učinilo posebnim, usprkos svim ljepotama koje Portugal ima. Odveli su me na surfanje koje je bilo vrlo

zabavno, iako za mene neuspješno. Išli smo u kino i u kupovinu u obližnji centar. Razmjenjivali smo dojmove o državama i životu kod njih i kod nas. No, nemoguće je dočarati Portugal bez spominjanja sljedećih znamenitosti.

Ponte 25 de Abril te rijeka Tejo preko koje taj most prelazi definitivno su simboli Portugala. Na dnevnom svjetlu, osvijetljen po noći ili preklapajući se sa suncem u suton, most je jednako zapanjujući. Spomenik Cristo Rei jedan je od rijetkih za koje ne mogu odlučiti jesu li ljepši izvana ili iznutra. Kad se popneš, nemaš osjećaj da si toliko visoko, ali unatoč tome djeluje kao da vidiš cijeli svijet. Od tamo se vidi more, rijeka Tejo, Atlantski ocean, naselja, stadion, ravnice... Kad stojiš gore, osjećaš se kao na vrhu svijeta, ali iznad tebe je ogroman Isusov kip koji te podsjeća da ostaneš prizeman kraj sve te ljepote. Centar Almada i Lisabon također su prekrasni, ali ih ne bi stigla opisati ni da imam sve vrijeme svijeta. Taj osjećaj da je svugdje oko tebe ili rijeka ili ocean, da te sunce obasjava sa svih strana te uvijek prati lagani povjetarac, da si okružen i prirodom i građevinama u isto vrijeme nevjerovatno je...

Portugal mi se prije putovanja činio kao zemlja koja se ne ističe ni po čemu. No, moje mišljenje je bilo rezultat neznanja. Vjerujte mi, Portugal je zaista čaroban.

Karla Škrlec, 8.a

Mobilnost u Hrvatskoj

Ove godine smo bili domaćini profesorima iz Poljske, Rumunjske, Portugala, Turske i Italije te učenicima iz Portugala. Pokušali smo ih ugostiti najbolje što možemo te im pokazali ljepote naše zemlje. Upoznali smo ih s našom školom Borovje, našim gradom Zagrebom, Smiljanom (rodnom kućom Nikole Tesle), Zadrom, Vrelom Gacke, i Velikim Taborom.

Osim ljepotom Hrvatske svi su bili oduševljeni školskom priredbom za doček, umijećem naših kuhara te svečanom oproštajnom večerom.

Zabavljali smo se, izmijenili iskustva i mišljenja te dogovorili projektne aktivnosti koje nas još očekuju prije odrade posljednje mobilnosti u Rumunjskoj.

Svi gosti su se sretno vratili u svoje države i

ponijeli lijepe uspomene iz Zagreba i

Hrvatske.

*Romana Šimunić Cvrtila,
koordinatorica projekta*

Naši modelari u stop animaciji

U organizaciji Hrvatskog filmskog saveza je od 4. do 8. siječnja održana Zimska filmska radionica za djecu u kinu Tuškanac. Radionica je bila posvećena stop animaciji koja je na zanimljiv način povezala animirani film i tehničku kulturu. Voditeljica radionice je bila naša prof. tehničke kulture Silvana Pešut Vitasović, a pomogle su joj dvije studentice animiranog filma pri ALU, Morana Bunić i Karla Skok. Našu školu su zastupali i učenici Ema Tabaković, Lana Božičević i Mirza Blagajčević. Rezultat njihovog rada je zanimljiv i duhovit animirani film „Naša mala televizija“ koji se može vidjeti na internetu. U filmu je posebno došla do izražaja vještina modelara iz naše škole koje već godinama vodi prof. Pešut Vitasović. O radu na filmu, ali i njihovom radu općenito, razgovarali smo s prof. Pešut Vitasović.

Kako ste došli na ideju da snimate film s maketama?

Kao što znate, već dugi niz godina radim makete s učenicima. Glavni poticaj mi je bio iskoristiti stare makete. One inače ostanu neiskorištene i samo skupljaju prašinu, no ja sam ih htjela iskoristiti.

S kim ste radili?

Sudjelovali su Lana Božičević, Ema Tabaković i Mirza Blagajčević, no bilo je i djece iz drugih škola.

Koliko su trajali izrada i snimanje filma?

Trajalo je četiri dana, s tim da smo svaki dan radili po tri sata. Prvo smo radili scenarij, a zatim knjigu snimanja. Svatko je morao smisliti svoju scenu i podijeliti je u više kadrova koje ćemo snimati. Zatim su izrađivali rekvizite za svaki kadar, tj. što će biti u tom kadru. Trebali smo odlučiti koju ćemo tehniku rabiti i odlučili smo se za modeliranje. Modelirali smo s plastelinom i drvetom, ali koristili smo i elektroničke elemente.

Kako ste došli na ideju da se radnja odvija u televizoru?

To je bila moja ideja. Učinila mi se prikladnom jer je bilo puno učenika. Morali su raditi u grupama tako da svaka grupa radi svoj „televizijski kanal“.

Jeste li rabili stare makete u izradi filma?

Ne, radili smo sve ispočetka. Samo smo koristili stare materijale, npr. kondenzatore, diode i sl. Mirza i Žan su radili boksače od električnih elemenata.

Na taj način su mogli kroz igru naučiti nastavno gradivo.

Kako ste snimili film?

Snimali smo po nekoliko fotografija u sekundi. Ako napravite 24 fotografija u sekundi dobijete osjećaj kretanja.

Postoji li natječaj na koji se možete prijaviti?

Postoji. U Turskoj se održava festival takvog filma, ali tek smo počeli pa se ne želim upuštati u nešto u čemu još nemam iskustva.

Planirate li snimiti još filmova poput ovog?

Da. Nadam se da ću snimiti još puno animiranih filmova. Ovo mi je zapravo već drugi projekt. Prvi film se zvao *Kako su spašene vjetrenjače*.

Emina Iljazović i Jamilah Yassin, 8.b

Vita Škiljo, 3.a

Čudesna Vita

Zašto ovaj naslov? Prosudite sami.

Čime se baviš?

Sportskom gimnastikom.

Koliko dugo se njome baviš?

Jednu godinu.

Jesi li postigla neke uspjehe?

Bila sam dvaput prva u Zagrebu i peta u državi u svojoj kategoriji.

Koliko tjedno treniraš?

Šest puta tjedno.

Ostane li ti slobodnog vremena?

Pa da. Kada sam slobodna najčešće idem van s prijateljima.

Stigneš li obaviti školske obaveze?

Naravno.

Zašto si odabrala baš sportsku gimastiku?

Pa vidjela sam je na televiziji i svidjela mi se.

Jesu li u klubu odmah primjetili da si nadarena?

Mislím da jesu.

Emina Iljazović, 8.b

Iva Hašperger, glumica

Gluma kao način života

Kako biste se predstavili našim čitateljima?

Ja sam Iva Hašperger, živim u Los Angelesu, u Kaliforniji. Trenutno sam u Zagrebu jer pomažem mami koja se teško razboljela. Završila sam glumačku akademiju u Americi, tamo radim i živim. Sportski sam orijentirana, ali volim provoditi vrijeme i kod kuće, čitajući knjige i gledajući filmovi. Nisam partijanerica pa volim rano na spavanje.

Kako ste došli na zamisao da postanete glumica?

Od malih nogu sam voljela ići u kino, no zapravo je sve počelo filmom *Plava laguna*. S 12 godina sam jako sličila glumici iz tog filma. Zamišljala sam da sam djevojka iz filma i tako je sve počelo. Razmišljala sam o glumi pa sam se nakon vremena odlučila upisati u ZKM. Odlučila sam da je gluma moj cilj u životu.

Jeste li u mlađim danima sudjelovali školskim predstavama?

Bavila sam se lutkarstvom i pohađala baletnu školu, no nitko nije primjećivao moj talent. To je i bio jedan od razloga zašto sam otišla u Ameriku. Osim toga, gledala sam puno američkih filmova i htjela sam biti jedna od tih glumaca. U Hrvatskoj me nitko nije shvaćao ozbiljno.

Kako je vaša obitelj reagirala na vašu odluku da postanete glumica?

Moji roditelji su liječnici i moj otac je još uvijek pomalo razočaran. Ipak, podržavaju me u potpunosti, iako su na početku bili iznenađeni mojom odlukom. No, njihova zbuđenost je bila samo stvar brige. Rekli su mi da se vratim iz Amerike kad završim školovanje, no to se nije dogodilo. Na početku mi nije bilo svejedno jer je glumački posao jako riskantan.

Što Vam znači gluma u životu?

Gluma mi je nešto bez čega ne mogu živjeti. Bez nje nisam kompletna osoba. Meni je to način života. Kada postaneš glumac, gluma postaje dio tebe.

S koliko godina ste otišli u Ameriku?

Sa 17.

Gdje ste se školovali?

Počela sam se školovati u Sloveniji, a onda sam u Zagrebu završila osnovnu školu. Srednju školu sam započela u Švicarskoj, zatim sam se vratila u Zagreb gdje sam završila drugi i treći razred srednje škole. Četvrti razred sam pohađala u Americi gdje sam i nastavila školovanje.

Spomenuli ste da ste dijete rastavljenih roditelja. Kako ste se nosili s time?

Neću lagati, ružan je to osjećaj. Roditelji su mi se rastali kad sam imala pet godina i to mi je bio ogroman šok.

Jer, koliko god se razgovara s djetetom,

ono uvijek osjeća da je krivo za rastavu.

Roditelji bi poslije rastave trebali misliti na

djecu jer je njima puno teže. Trebali bi

provoditi više vremena s njima i tako

ublažiti šok koji su doživjela.

Kako su na Vas utjecale česte selidbe?

Moja prva selidba, iz Slovenije u Zagreb, bila je traumatična. Nakon prvog provedenog dana u školi, učiteljica je nazvala moju mamu te joj rekla da ja ne znam hrvatski jezik. Zapravo, pretvarala sam se da ne znam. Bila sam „buntovnica“. Bilo mi je teško, ali sam se s vremenom navikla. S više selidbi imala sam veći krug prijatelja.

Je li Los Angeles stvarno tako glamurozan kako ga prikazuju?

S jedne strane jest, ali ne cijeli, već tzv. *West Side* (zapadna strana). Sve se svodi na tjelovježbu i vanjsku ljepotu, svi voze lijepe automobile. Ipak, sva ta ljepota vas može zavarati. Vrijeme brzo prolazi, a ono nije blagonaklono prema njoj.

Jesu li slavne osobe koje ste sreli češće „normalne“ ili umišljene??

Zapravo, što je netko veća zvijezda, to je normalnija osoba. Prizemljene su i kada razgovaraš s njima, jednostavno zaboraviš da su poznati. Tek kad se paparazzi stvore oko njih, sjetite se da su poznati.

Kako reagirate na kritike ?

U kazalištu su kritike jako bitne jer mogu uništiti predstavu. Za film kritike nisu toliko važne. Ljudi će ići u kino bez obzira na kritike. Film ne propada zbog kritika, ali se to događa s kazališnim predstavama. Kritike mogu biti jako korisne za poboljšanje . No, sve ovisi o karakteru. Većina glumaca ima velik ego te ih kritike mogu uzrujati.

Kakve uloge volite, a kakve odbijate?

Jako volim glumiti uloge za koje moram istraživati. Recimo, za uloge koje su vezane za prošlost ili pak za budućnost. No, recimo, mnogo ljudi ne zna da je teže glumiti u komediji nego u drami. Nije lako nasmiјati ljude. Zato više volim glumiti u dramama nego u komedijama.

Tko je Vaš idol s kojim biste htjeli jednog dana glumiti u filmu?

Ima ih više, no izdvojit ću svakako veliku Meryl Streep. Osim nje, tu je i manje slavna Rachel McAdams. Naime, Rachel McAdams ima karijeru kakvoj ja težim. Njezin izbor uloga je onakav kakvog bih i ja željela imati. A Meryl Streep je „kraljica“ filma. Ne postoji glumac koji s njom ne želi raditi. Ona je plemstvo u svijetu glume i zna se da će film biti hit ako ona glumi u njemu..

Koja je vaša strategija u usponu prema velikim ulogama?

Moja jedina strategija je jednostavno ne odustajati od željenog cilja.

Koja Vam je najdraža Vaša uloga?

Imam dvije; u predstavi „Hamlet“ i filmskoj komediji „Cloud Seven“.

Možete li se zamisliti u nekom drugom zanimanju osim glume?

Nikako, gluma je moj život. Ili ću biti glumica, ili ću umrijeti pokušavajući.

Gledate li drugačije na filmove s obzirom da ste glumica i da ste upoznati sa stanjem iza kulisa?

Kritičnija sam i uvijek komentiram glumu. No, mogu se i opustiti i uživati u filmu.

Volite li više glumiti

pozitivan ili negativan lik?

Više volim glumiti pozitivku iako većina mojih kolega više voli igrati negativan lik.

Kako rješavate nesuglasice na setu?

Događaju se rijetko, ali ako se ipak dogode, odem redatelju i zamolim ga da riješi problem.

Tko je Vaš „celebrity crush“?

Denzel Washington.

Možete li nešto poručiti onima koji se žele baviti glumom?

Ako vam je nešto u srcu, radite to. Ne slušajte okolinu jer to je vaš put. Nikad ne odustajte jer ćete samo tako uspjeti. Živite život punim plućima.

Jamilah Yassin i Emina Iljazović, 8.b, Karla Škrlec, 8.a, Matej Mlinarić, Josip Špirić, Paula Škrlec i Fran Žižak, 5.a

Prvašići

Pitali smo naše preslatke prvašice kako im je u prvom razredu te kako je to biti najmlađi na školi.

Dobro mi je biti najmlađi jer se mi najviše igramo.

Korina Grba, 1.a

Pa ružno je ponekad zato što nam se stariji razredi rugaju. Voljela bih da sam već osmi razred.

Carla Lučev, 1.a

Dobro mi je jer dosta učimo i igramo se. Volio bih biti treći razred jer mi u taj razred ide seka.

Tomislav Požgajčić, 1.a

Nije baš dobro zato što mi je malo teško učiti.

Nora Obradov, 1.a

Lijepo mi je, ali ipak bih voljela biti četvrti razred.

Lucija Matek, 1.a

Nije mi baš lijepo to što smo najmlađi, ali mi je dobro u prvom razredu.

Sara Tomić, 1.a

Dobro mi je zato što imam puno prijatelja i mogu se često igrati

Roko Marković, 1.a

Dobro mi je zato što u razredu imam najboljeg prijatelja

Mihael Feka, 1.a

Dobro mi je biti najmlađi, a u prvom razredu mi je super jer ima puno djece s kojom se mogu igrati.

Lovro Primorac, 1.a

Volim biti prvi razred zato što učimo nove stvari.

Vanja Borojević, 1.b

Super mi je biti prvi razred jer se igramo vani, ali volim i učiti .

Gabrijela Klarić, 1.b

Super mi je biti prvašić zato što učimo stvari koje nismo znali.

Gabrijela Cestar, 1.b

Super je biti prvi razred zato što nam je učiteljica dobra i učimo nove stvari.
Morena Rakitić, 1.b

Biti prvi razred je dobro, ali jedva čekam neki viši razred.

Sara Kristić, 1.b

Super mi je u prvom razredu zato jer se u isto vrijeme igramo i učimo, ali bih ipak htjela biti viši razred.
Laura Šarić, 1.c

Volim biti prvi razred jer učimo stvari koje nismo znali. Jako volim učiti.

Paula Prša, 1.c

Osjećam se super u prvom razredu. Zakon je to što puno toga učimo i zabavljamo se. Najbolje mi je učiti novo slovo. Smeta mi što nas ponekad zezaju viši razredi.

Vanja Altahir, 1.c

Bilo mi je čudno doći u prvi razred jer nikad prije nisam sjedila u takvim klupama. Moja učiteljica je super. Volim kad učimo zajedno.

Iva Rukavina, 1.c

Dobro mi je bilo doći u prvi razred zato jer se super osjećam i imam super učiteljicu. Drago mi je da sam upoznao nove prijatelje.

Emanuel Duduković, 1.c

Zabavno mi je u prvom razredu jer puno učimo. U školi mi je ljepše nego u vrtiću. Najdraži predmet mi je hrvatski jezik.

Elma Makić, 1.c

U prvom razredu se osjećam super, ali ne volim pisati zadaću. Najbolje mi je bilo prvi dan kada sam upoznao nove prijatelje.

Marin Brkić, 1.c

Lijepo se osjećam u prvom razredu zato što imam nove prijatelje, a najviše volim zbrajati. Sviđa mi se biti među najmlađima u školi.

Valentina Hodnik, 1.c

U prvom razredu volim se igrati i pisati. Sviđaju mi se novi prijatelji. Malo me gnjave stariji razredi.

Alihan Serdar, 1.c

*Zara Crnalić, Karolina Bebić, Iva Rajh i Ruta Špirić, 6.b
i Lea Ivić i Karla Josić, 8.*

Literarni & Likovni

Proljeće

Trava je puna cvijeća.
Leptir je na cvijetu.
Drveće je zeleno.
Sunce nas grije.
Volim se igrati u proljeće.
Ivana Suntešić, 1.a

Sara Sulić, 4.c

*Nora
Bartolić, 1.a*

Velik kao dijete

Danas sam razmišljao što ću biti kad odrastem.
Puno toga mi je palo na pamet: vozač tramvaja,
trgovac, smetlar...Ali sve je to dosadno.
Znam; bit ću predsjednik države. To je zabavno.
Svi te poštuju, rukuješ se s ljudima što je

najvažnije; vladaš državom. Ali to je i jako naporno, a moraš znati i strane jezike.
Zato treba biti marljiv i puno učiti kako bhi zavrijedio to mjesto.

Tomislav Šarić, 4.c

Jedan kolač,
dva kovača.
tri balona,
četiri aviona.
pet lopti,
šest lutki.
sedam šešira,
osam leptira.
devet mandarina
deset violina,
deset gitara,
deset harmonika.
deset poštara,
samo jedna djevojčica,
plava,
na krevet
klonula joj glava,
jer umorna je do neba, jer spavati
treba.
Karlo Lukač, 1.c

Brojalica

Eva Marić i Luka Žderić, 1.c

Svijet se skriva na dječjem dlanu

Izvor dječje
sreće
ljepši je od propupale trešnje,
tuga ga uništiti nikad neće.
Sunce sja, iskre planu,
svijet se skriva na dječjem dlanu.

Kad se dijete iz sna budi
cijeli svijet se njemu nudi.
Širok osmijeh srećom blista,
dječja je ljubav čista.

Lucia Tomičić, 5. a

Nicole Knežević, 8.b

Hiperbola u autobiografiji

Sve je započelo 20. travnja 2002. godine u Zagrebu. Zapamtite taj datum jer tad sam rođen ja, Mario Mrvčić („Sijač sreće”), od oca Dubravka i majke Jasne. Već od ranih dana u jaslicama pokazivao sam izvanredne sposobnosti i pamet. Kao mali ponekad sam radio probleme, ali to je bilo samo hrabro istraživanje svijeta. U to vrijeme bio sam krhak, ali ta krhkost nestala je s godinama. Nakon najranijeg djetinjstva odlazim u vrtić „Savica” u kojem moje već navedene sposobnosti te moja pamet dolaze do izražaja. U vrtiću sam, moram priznati, bio divlji, ali to su samo moja genijalnost i sreća koje izlaze van. Svoju genijalnost najviše dokazujem zadnje godine vrtića kada sam već znao računati i čitati. Prema tome, već tada živim kao genijalac. Nakon vrtića krećem u školu. Na početku je bilo malo teško, ali moj profesionalizam neukrotiv je. Iako je teška, škola mi je pomogla da stvorim lik, a tu sam upoznao i svoj razred pun genijalaca i nekih malo manje genijalaca. Bilo je tu puno uspona i padova, mnogo razočaranja i sreće, ali i dalje sam ostao stajati „kao vitki bijeli lik što stremlji u visine kao prkosni krik”. I sad sjedim ovdje ja, Mario Mrvčić, kao čudesno biće, genij, buduća nada te očekujem nastavak svoje izvrsnosti i svijetlu budućnost. Volim spavati.

Mario Mrvčić, 7.b

Dino Hodžić, 6.b

40

Astronomova knjiga

Dok mi listaju prsti stare strane,
Očima hvatam treperenje zvijezda
Ušima slušam svijetla oko mene,
U glavi mi spavaju njihove topline,
čekaju da izađu van

U dušu me dirnu drevne sile, svako
vlakno moga tijela vrišti
kad na modrom nebu vidim svijetlo,
onu staru snagu,
novu nadu astrolabom svoga oka.

Andro Ljubišić, 8.b

Zašto ja pišem pjesme

Ja pišem pjesme zato što želim da ljudi ne ostanu prikovani za beznačajne stvari,
da vide ljepotu na mjestima koja nisu dio svakodnevice,
Skriveni kutak stare vile na moru,
Noć na snježnim planinama nije za mislit o malim stvarima
jer kad se sagleda šira slika na korak smo do neba.
Naša mašta može sve, može letjeti gdje hoće, gdje nema rata, nema gladi ni ISIL-a.
Što nam god naprave, ne mogu nam je oduzeti, naša mašta je ptica raširenih krila.
Pitanje je samo sad na vama hoćete li ostati na tlu ili će te poletjeti.
Andro Ljubišić, 8.b

Magdalena Pavić, 6.a

Noa Breznik, 6.b

Planine na kraju svijeta

Snježne planine daleko od našeg oka,
mirni potoci kraj južnih mora.
Pusti da te zapadni vjetrovi nose na kraj svijeta.
Otvori oči krajolicima iza obzora.
Ne gledaj natrag za morima iza sebe nego
Živi za život pogleda i osjeta, dodira i misli.

Krajevi daleki za odvažne ljude,
čine nove svijetove promjene.
Dan za danom trava raste gdje nije oko vidjelo zemlju.
I što god bilo, i što god nestane, svijet će se i dalje vrtjeti.
Andro Ljubišić, 8.b

Ledenjak

Golem, težak
Kleše, drobi, oblikuje
Tvorac krajolika dolina i stijena
Snaga
Andro Ljubišić, 8.b

Dominik Vukoja, 6.b,

Koje kvalitete naši učenici cijene kod nastavnika?

1. Smisao za humor
2. Pravednost
3. Dobro objašnjavanje gradiva
4. Razumijevanje
5. Strpljenje

Kako su društvene mreže zastupljene po razredima?

- Svrha društvene mreže
- ❖ Funkcije
- Činjenica
- ✓ Dostupnost aplikacije

RAZRED

3. - VIBER

4. - VIBER

5. - VIBER

6. - INSTAGRAM

7. - INSTAGRAM

8. - FACEBOOK

Mreža koja je praktična zbog mogućnosti besplatnih poziva i poruka.

- Služi za dopisivanje te dijeljenje sadržaja
- ❖ moguće raditi grupne razgovore te obavljati pozive
- Viber se koristi u 193 zemlje svijeta, no čak je 40% korisnika iz Irske.
- ✓ Blackberry, Windows, Android, iOS

Mreža je vrlo popularna među svim uzrastima, kao i holivudskim zvijezdama.

- Služi za objavljivanje slika, gifova i video uradaka te njihovo uređivanje
- ❖ sviđa mi se, komentar, prati
- Osoba s najviše pratitelja na Instagramu donedavno je bila Taylor Swift, ali ju je zamijenila njezina dobra prijateljica i kolegica Selena Gomez.
- ✓ Windows, Android, iOS

Unatoč dugom postojanju ove mreže, statistike i dalje pokazuju samo najbolje.

- Služi za objavljivanje statusa, slika, gifova i video uradaka te za dopisivanje i podjelu sadržaja porukama
- ❖ sviđa mi se, komentar, podijeli, dodaj za prijatelja, prati
- Stranica sa najviše oznaka "sviđa mi se" je ona kolumbijske pjevačice Shakir
- ✓ Blackberry, Windows, Android, iOS

Karla Škrlec, 8.a

Što se sluša i gleda kod nas?

Glazba

Domaći izvođači

1. Jelena Rozga

2. Tony Cetinski

3. Thompson

5. Vatra

5. Massimo

Strani izvođači

1. Big time rush

2. Ariana Grande

3. Justin Bieber

4. Taylor Swift

5. Katy Perry

Punk je vrsta rock glazbe i pokret koji se pojavio u polovici sedamdesetih godina 20. stoljeća u Velikoj SAD-u. Među prvim bendovima su The Ramones, The Clash, Sex Pistols, The Damned, The

Animals, The Buzzcocks. Punk su osmislili ljudi koji su htjeli promjenu u glazbi. Punk nije samo zvuk glazbe nego i stil života, stil oblačenja, čak postoji i punk poezija. Razlika između ostalih žanrova glazbe i punk je to da punk izvođači neće prodavati svoju glazbu velikim tvrtkama za veću reklamu. Ima raznih vrsta punka kao npr. anarcho punk, street punk, folk punk, pop punk, itd. Najčešći sastav punk benda čine gitarist, basist, bubnjar i pjevač. Punk je veoma spontan. Punk stil oblačenja je lako prepoznatljiv po poderanim hlačama, kožnim jaknama, živo obojanim i podignutim frizurama.

Tijekom pisanja ovog članka slušala sam The Ramones, band od kojeg je sve to počelo. Nadam se da će ovaj članak nekog potaknuti na slušanje punka.

drugoj
Britaniji i

Osvetnici

Popularni osvetnici se sastoje od Marvelovih najpoznatijih i najmoćnijih superheroja kao što Captain America, Iron Man, Thor, Hulk ... Prvi film o Osvetnicima je u kina izašao u svibnju 2012. godine, dok je drugi nastavak *The Avengers: Age of Ultron* u kino izašao u istom mjesecu 2015. Oba filma su oborila rekorde što se tiče zarade te su zajedno zaradili gotovo 3 milijarde dolara!

Radnja prvog nastavka započinje tako da Loki, Thorov polubrat počinje suradnju s rasom nazvanom *Chitauri*. Naime, Loki želi osvetu nad svojim bratom Thorom i želi pokoriti Zemlju, dok će za uzvrat on predati vođi Chitaura Tesseract, moćni izvor energije s neograničenom moći. Naime, Tesseract se nalazi u rukama S.H.I.E.L.D.-a, tajne špijunske agencije. Loki svojim moćima preuzima kontrolu nad Clintom Bartonom, poznatijim kao *Hawkeye* koji mu pomaže u preuzimanju Tesseracta. U međuvremenu, Nick Fury, koji je na čelu S.H.I.E.L.D.-a ponovno pokreće projekt nazvan *Avengers Initiative*. Drugim riječima, okuplja tim moćnih superheroja, Osvetnika.

Međutim, Osvetnici imaju različite ciljeve. Thor želi uvjeriti svog brata da promjeni stranu i da se vrati s njim u njihov svijet, Asgard. Loki odbija te nakon toga dolazi sukob između Thora i Iron Mana zato jer Iron Man želi vratiti Lokija u ruke S.H.I.E.L.D.-a nakon Lokijeve predaje. Tony Stark (Iron Man) i Bruce Banner (Hulk) saznaju da S.H.I.E.L.D. želi iskoristiti Tesseract kao sredstvo za *borbu protiv više sile*. Dok su Osvetnici bili zauzeti međusobnom svađom, zatočeni Loki i njegov pijun Hawkeye napadaju bazu S.H.I.E.L.D.-a. U tom napadu pogine jedan od najviših S.H.I.E.L.D.-ovih dužnosnika, Agent Coulson. Nick Fury koristi smrt Agenta Coulsona kao motivaciju Osvetnicima da počnu raditi kao tim. Loki na Starkovom tornju (u New Yorku) otvara prolaz između više dimenzija kako bi omogućio vojsci Chitaura da pristupe Zemlji. Osvetnici na koncu pobjeđuju Lokija i vojsku Chitaura. Loki biva odveden natrag u Asgard zajedno s Tesseractom, dok se Osvetnici razilaze. Nick Fury je uvjeren da će se Osvetnici opet okupiti kada ih svijet bude trebao, što na kraju i jesu. Idući nastavak Osvetnika dolazi u svibnju 2018. *The Avengers: Infinity Wars Part 1*“.

Ove godine, od 16. do 20. ožujka u kinu Europa održan je prvi KinoKino festival. KinoKino je dječji filmski festival na kojem se prikazuju profesionalni dječji filmovi iz cijelog svijeta. No, ono što ovaj festival čini posebnim jest dječji žiri. Za festival se birala skupina djece koja bi imala ulogu u dodjeli nagrada. Kao prijava je bilo motivacijsko pismo i kritiku najdražeg filma. Isprva me nije previše zanimalo, ali danas mi je drago da sam se prijavila. Svidjelo mi se što netko pita djecu, što im je stalo do našeg mišljenja. Činilo mi se, između ostalog i kao prilika za upoznavanje novih ljudi. Bilo nas je sedam od četvrtog do osmog razreda. Jedni druge smo živcirali, nasmijavali, izluđivali... Ali, sve u svemu, odlično smo se proveli. Dobro smo se slagali i sa odraslima koji su bili zaduženi da nas čuvaju te sa voditeljima projekta, baš smo bili jedna vesela škvadra. Pogledali smo super filmove, zabavili se i dodijelili nagrade. Nadam se da će se festival ponovno održati sljedeće godine te da će prerasti u tradiciju. Ako budete u prilici, prijavite se za sudjelovanje u žiriju ili posjetite festival, nećete požaliti.

Karla Škrlec, 8.a

potrebno napisati

Računalne igre

1. Clash Of Clans
2. GTA V
3. Fifa (14,15,16)
4. Minecraft
5. League of Legends

Far Cry Primal

Ovo je Ubisoftova akcijsko-avanturistička igra smještena 10 000.g.pr.Kr. Ovo je prva Far Cry igra u kojoj je radnja smještena u kamenom dobu. Igrica je dostupna za PS4, Xbox One i Microsoft Windows.

No igrice nije toliko lagana koliko se čini. Vi je započinjete kao Takkar, lovac koji sa svojim plemenom traži nestalo pleme Wenja koje je otkrilo dolinu Oros. No kada vas odjednom napadne sabljozubi tigar, stvari će se zakomplicirati.

Ljudi iz vašega plemena su mrtvi, a vi se morate naoružati i preživjeti noć. No, tek nakon što nađete Oros, igra će postati zabavna. Želite li preživjeti u tom otvorenom svijetu, morat ćete loviti ili pripitomljivati životinje, sakupljati biljke, boriti se s neprijateljskim plemenima i pronalaziti preživjele Wenje.

Vidjet ćete mnogo izumrlih životinja kao, npr. vunaste nosoroge, mamute, sabljozube tigrove... Tu su i one koje postoje još i danas: vukovi, medvjedi, lavovi, jeleni...

Ako volite igre s preživljavanjem i zanima vas kameno doba, ovo je prava igra za vas!

Bruno Tonković, 6.b

A ja volim...

prof. Kristina Šembrek-Katulić,

vjeroučiteljica

1. Život je lijep
2. Apocalypto
3. Hotel Ruanda
4. Tigar i snijeg
5. Zatvorski vrt

GLAZBA

1. Sting
2. Simply Red
3. Pino Daniele
4. Gibonni
5. Čedo Antolić

Iz naše kuhinje

SASTOJCI:

- tijesto za lasanje (ili kore za savijače)
- mljevena junetina
- ribani sir
- začini, maslac, mlijeko

PRIPREMA MESA:

- juneće mljeveno meso pirjati na luk i češnjaku, dodati sol, papar, vegetu, lovor
- pri kraju dodati malo crnog vina, koncentrat od rajčice i origano
- skloniti na stranu

PRIPREMA BEŠAMELA:

- na maslacu popržiti kratko malo oštrog brašna, zaliti toplim mlijekom i miješati pjenjačom
- dodati sol i po želji muškati oraščić
- zakuhati

PRIPREMA:

- pleh za pečenje malo namastiti pa slagati
- kore namazati bešamelom, staviti meso pa posuti ribanim sirom
- tako slagati dok sve ne utrošite
- na vrh staviti kore, na njih malo više bešamela, a na njega puno sira
- peći na 180°C oko 40 minuta

Lazanje

Najljepše i najteže u osnovnoj

Imam puno lijepih uspomena i teško mi je izdvojiti najljepšu. Zapravo će mi cijela osnovna škola ostati u lijepom sjećanju. Bilo je i teških trenutaka, ali mislim da mi je ipak bilo najteže kada je moja prijateljica Lea otišla u Njemačku.

Najljepši doživljaj u osnovnoj školi mi je bio maturalac. Nekako nas je zbližio kao razred.

Najteži su mi bili posljednji ispiti u sedmom razredu.

Ines Kljajić, 8.b

Najljepše mi je bilo kad smo osvojili treće mjesto na prvenstvu Zagreba u futsalu. Najteže su mi padale loše ocjene koje sam dobivao zbog lijenosti.

Najljepše mi je bilo osvajanje trećeg mjesta u futsalu.

Najteži trenutak mi je bio kad sam tek došao u školu.

Lejs Pličanić, 8.a

Najljepše u osnovnoj školi mi je bio maturalno putovanje jer smo se tada počeli družiti kao razred i postali složniji u svemu. Teških trenutaka je bilo, ali nijedan mi se nije urezao u pamćenje.

Kada svi nakon dolaska u školu sjedimo u „gajbi“.

Biranje srednje škole

Aida Rakanović, 8.a

Najljepše mi je bilo na maturalcu, ali cijela osnovna škola mi je jedan predivno razdoblje života. Posebno 7. i 8. Razred kad smo se više počeli međusobno družiti.

Najteže mi je to što se uskoro rastajemo i ne znam hoćemo li ostati u ikakvom kontaktu.

Kad smo išli u Kraljevicu i na maturalac.

Kad sam zamalo dobio jedinicu iz geografije.

Andro Ljubišić, 8.b

Najljepše mi je kad se cijeli razred slika ili idemo na izlete s razrednicima i drugim nastavnicima. Najteže mi je kad netko od nastavnika ili učenika ode jer u osnovnoj školi smo svi kao jedna velika obitelj.

Prolazak petog razreda s 5.0.

Prolazak sedmog razreda s 4.

Marin Margaretić, 8.a

Školske priredbe na kojima smo nastupali, dnevni boravci s učiteljicom Ljiljanom...

Najteže mi pada kraj osmog razreda jer ako popustim, sve za što sam se trudila prethodnih godina pada u vodu.

Kada sam se privikao na razred i školske obaveze.

Kada sam prvi put dobio jedinicu.

Mihael Medved, 8.b

Najljepši mi je bilo kad sam došao u drugom razredu.

Najteži mi je bio prelazak iz četvrtog u peti razred.

Luka Pejić, 8.a

Karla Josić, 8.a

Luka Pejić, 8.a

Hana Avdić, 8.a

Iris Krnic, 8.a

Anica Tipura, 8.a

Karla Škrlec, 8.a

Mi idemo dalje

8.a

8.b